

פרוטוקול ועדת איכות סביבה

נוכחים ונוכחות: אמיר גלילי – חבר מליאה ויו"ר הועדה, שי טכנאי, מירון נומיס (מדרשת בן גוריון), הדס (מליאה וניצנה) תומר, פטריק ועידן – אשלים. מהמועצה: אסף עמיחי, יעל גרינוולד, אורלי גל – אור, ברני – רכז תשתיות במועצה

עדכונים:

יעל - שבוע שעבר יצא קול קורא של חושבים עושים – בדגש צל (חלק מיעדי המועצה). מוזמנים לעודד את היישובים להגיש. תקציב כללי של 150,000 ₪.

שבוע סביבה – בסוף השבוע מתחילה פעילות של שבוע הסביבה שכבר מסורת במועצה. הפעילות תהיה בכל היישובים, עם עובדי המועצה, טיול שישי, גיל שלישי, בלתי פורמלי בתי ספר, גנים ואירוע מועצתי.

שני נושאים מרכזיים לטיפול האגף:

קשר מול משרד הביטחון ואמצעי טיפול בפסולת

פסולת חקלאית – פתרונות והסדרת הבור.

אסף – ערן אישר באופן עקרוני הקמת הצללות על מגרשי ספורט הכולל מערכות סולריות במימון המועצה, וחלוקת הכנסות עם היישוב חצי/ חצי. השימוש בכסף הוא לטובת פרויקטים בתכנית העבודה המאושרת על ידי המועצה. הודעה יצאה למזכירי היישובים עם טופס בדיקת ייתכנות. הפרוייקט במסגרת יעדי המועצה לתוספת צל ביישובים ומתווה ההשקעות לחיזוק היישובים.

נושא מרכזי: אתר קומפוסט בוצות משאבים

בקרב הציבור – בעיקר בשיתוף הציבור שנערך לפני למעלה משנה, עלו הרבה שאלות על הטכנולוגיה הספציפית הזו ולכן הבאנו את איש המקצוע לגבי הטכנולוגיה.

לאחר ביקור של ערן במתקן דומה בלוס אנג'לס, והבנתו כיצד ניתן לבצע את הפרוייקט, אנו ממשיכים בלמידת הטכנולוגיה על יתרונותיה וחסרונותיה.

יגאל גנדשי – נציג חברת גורקסט. הוא משווק את הטכנולוגיה של יריעות הגור. זו הטכנולוגיה שהופיעה בתכניות של האתר.

חברת גורקסט - סוג של בד שמצליח לשחרר מולקולות מסוימות והתנאים שיוצרים בעזרת היריעות הם תנאים אידיאליים ליצירת קומפוסט. מתחילים ביולי מתקן בנאות חובב ויש להם בדודאים. היריעות יודעות לסנן כ - 98% מהריח.

אין בארץ אתר קומפוסט עם יריעות שמטפל בבוצה. בוצות המטש"ם נכון להיום מגיעות לבקעת הירדן. יש תכניות להקים אתרים נוספים.

יגאל נתן סקירת רקע קצרה על מפגעי הריח והמקור להם באתרי קומפוסט.

במבחני ריח שעשו בקליפורניה בתנאים של קיץ וחורף נמצא כי הריח שנפלט מהמתקן נמוך מהמתקן המחמיר לפליטת ריחות וכן נמוך ב-97% מערימה פתוחה.

שימוש בטכנולוגיה של גור – מונעת יציאת ריחות מהמתקן

מים לא יכולים לצאת מהיריעה – אדים.

אין מפגע של זבובים ליד האתר

אחרי 10 – 12 יום זה פיק של שיא הריח ואח"כ יש ירידה.

ישנו תהליך נוסף של פתיחת הערימה והערה לתעלה נוספת – אחרי 21 יום.

על פי יגאל לא חייבים לבנות אולם כניסה בעת יישום טכנולוגיה של יריעות גור. לאחר הסיור שערך ערן בארה"ב הוגדר שיש לבחון הקמה של אולם קליטה לחומר (המקום בו המשאיות פורקות את החומר, ונעשה הערבוב עם הגזם. בנוסף, ההנחיה המחייבת של המשרד לאיכות הסביבה מצריכה אולם קבלת החומר ואין אפשרות להגיש תכנית ללא אולם כזה (בהמשך עלה גם על ידי יעל)

המערכת נחשבת כמערכת סגורה עם תקנות של איכות אוויר.

כמות הבוצה המתוכננת להגעה לאתר (על פי הידוע לנו כיום – 250 טון ליום) משמעותה כעשר – חמש עשרה משאיות ביום.

שיטת העבודה האופטימאלית היא בקבוצות של 12 שוחות (וואלים). תכנית של 14-15 שוחות אינה יעילה.

כל תכנית חייבת להגיע אל החברה עם נתוני נפחים של חמרי הגלם והשטח המבוקש. אלו לא הגיעו לחברה מכם.

הוצגו גרפים של נתוני ריח, התבקשו הבהרות לגבי הנתונים המופיעים בגרף והפילוח שלהם, יגאל ישיב לוועדה על כך.

הוצגו תצלומי אוויר של מתקנים מחו"ל בהם מתבצעת תנועה מעגלית של החומר מנקודת הפריקה לנקודת השינוע החוצה תוך שימוש במסועים וניצול שטחים אופטימלי.

השאלות שנשאלו פתוחות ללא מענה:

יעל – גם רצון של המועצה וגם הנחיה של המשרד להגנת הסביבה – שיהיה אולם עם טיפול מקדים.

עידן – ישמח לקבל רשמים ממתקנים שסגורים לחלוטין אם קיימים.

סוגיה של המסועים – האם אפשר לשלב הסעה סגורה לחלוטין של החומר

צריך לראות איך זה פוגש את הסוגיה החקלאית ונותן מענה כמו לרפתות וללולים. המטרה היא לקבל גם רווח סביבתי של פתרון לפסולת החקלאית.

תומר – החשש שלי קשור לתכנון עצמו לאכיפה ולניהול. זה לא בתכנית שלפנינו.

אמיר – שאלה נוספת לגבי השינוע. כביש אדום שנוסף עליהם עומס של משאיות

מירון – אני לא רגוע כרגע מהנתונים הללו. המועצה משקיעה המון בתשתית ואנחנו לא יודעים אם בעתיד יהיה ביקוש למוצר/ מספיק גזם. הוא מציע להתייחס גם להיבט הסברתי תיירותי של המקום.

שי צריך למפות את הנקודות הרגישות של האתר: כניסת המשאיות/ שפיכה/ ערבוב/ אחרי 21 יום – כל הנקודות האילו צריכות להיבחן.

טוב מאוד התהליך שנפתח לציבור ולוועדה. הוועדה צריכה להיות מעורבת במכרז, רישיון עסק. אני מציעה לעשות סיור של הוועדה בדודאים ולהזמין את נציגי אשלים. אין לזה תחליף.

אסף:

3 שאלות מרכזיות אחת נוגעת לטכנולוגיה ושתיים פנימיות:

1. שאלה של ריח נשארה שנשארה פתוחה: במעבר – מהאולם לוואלים, בזמן השינוע של השופל. צריך גרף ונתונים ברורים לגבי הריחות ובזמן פתיחת הוואלים.

2. התחבורה על הכביש. מדובר בתוספת של כ – 15 משאיות (לכיוון) ביום. יחסית למשאיות של מחצבת ציפורים ומצפה רמון שם מדובר ב- 140 - משאיות ליום (לכיוון) על הכביש, וכמה מאות משאיות למסוף ניצנה.

3. בקרה ואופן תפעול - לדוגמא כמו שאנחנו רואים בדודאים. כיצד מתפעלים את זה. לראות מה אנחנו דורשים.

תשובה של יגאל - האולם והמסועים לא חלק מהפרוגרמה – צריך לבדוק את זה. רמת חובב בונה לעצמה מתקן הכולל אולם ונוכל לראות זאת.

יגאל – מבקש לקבל את הכמויות שקשורות לפרש בע"ח כדי שיבדוק אם זה יכול להשתלב בתהליך כאן. ובעיקר – על מנת שיוכל לחוות דעתו על התאמת התוכניות הכלליות הקיימות כיום – יש צורך לקבל נתונים על כמות הבוצה הנקייה שהמתקן מתוכנן לקבל, ולפי זה נגזור את השטח הנדרש/ כמות גזם.

לצרף את המצגת של יגאל ויעל